

ZALA IN EDI STA SE NEKEGA HLADNEGA ZIMSKEGA JUTRA ODPRAVILA V GOZD. SNEG JE MEHKO PREKRIVAL TLA, DREVESA SO BILA OVITA V BLEŠČEČ LEDENI SIJAJ, NJUNA SAPA PA JE V MRZLEM ZRAKU IZRISOVALA OBLAČKE. „POGLEJ, KAKO LEPO JE! KOT V PRAVLJICI!“ JE VZKLIKNILA ZALA IN STOPILA NA MEHKO SNEŽNO ODEJO.

„RES JE,“ JE PRIKIMAL EDI. „AMPAK ALI SE KDAJ VPRAŠAŠ, KAJ POZIMI POČNEJO ŽIVALI V TEM GOZDU?“

KOMAJ JE TO IZGOVORIL, STA ZASLIŠALA TIH ŠUM. NA NAJBLIŽJEM DREVESU JE SPRETNOST SKAKALA VEVERICA. „OJ, VEVERICA! KAKO PA PREŽIVIŠ ZIMO?“ JO JE VPRAŠALA ZALA. VEVERICA JE POGLEDALA NAVZDOL IN REKLA: „POZIMI SI RADA ODPOČIJEM V SVOJEM GNEZDU, KJER IMAM SPRAVLJENE LEŠNIKE IN ŽIR. JESENI SEM PRIDNO NABIRALA ZALOG, ZDAJ PA JIH GRIZLJAM IN ČAKAM NA TOPLEJŠE DNI.“

ZALA IN EDI STA SE NASMEHNILA. „PAMETNO,“ JE PRIPOMNIL EDI. „TUDI MIDVA BI SI LAHKO PRIPRAVILA KAKŠNO ZALOGO PIŠKOTOV ZA NAJU.“ NADALJEVALA STA POT IN KMALU POD GRMOM OPAZILA JEŽKA, KI SE JE PRAV LENOBNOSTI PREMICAL. „OJ, JEŽEK, TI PA NISI V SPANJU?“ JE VPRAŠAL EDI. JEŽEK JE ZAZEHAL IN REKEL: „VEČINO ZIME PRESPIM, AMPAK VČASIH SE PREBUDIM IN POIŠČEM KAKŠNO JAGODO ALI HROŠČA, KI SE SKRIVA POD LISTJEM. SICER PA MI HLAD SPLOH NI TAKO PRI SRCU.“

„TO JE ZANIMIVO,“ JE REKLA ZALA. „NIKOLI NISEM VEDELA, DA JEŽKI VČASIH VSTANEJO.“

MALO NAPREJ STA NA JASI ZAGLEDALA VELIKE STOPINJE V SNEGU. „MEDVED!“ JE VZKLIKNIL EDI. SLEDILA STA STOPINJAM IN JIH NAŠLA V BLIŽNJI VOTLINI, KJER JE PRAVKAR SMRČAL VELIK RJAVI MEDVED.

„SPI KOT POLH,“ JE ZAŠEPETALA ZALA. „NE MOTIVA GA, DA SE NE BO PREBUDIL.“ KO STA ZAPUŠČALA JASO, STA ZASLIŠALA GLASEN KLIC. NA NEBU SO KROŽILI SNEŽNI KOSCI, KI SO ISKALI SEMENA IN JAGODE. „TI SE TUDI POZIMI POTRUDIJO NAJTI HRANO,“ JE OPAZOVAL EDI.

„VSAKA ŽIVAL IMA SVOJ NAČIN PREŽIVETJA POZIMI,“ JE REKLA ZALA. „AMPAK VSI SO RESNIČNO PRILAGOJENI NARAVI.“

NA POTI DOMOV STA SREČALA PRIJATELJE IN SKUPAJ ZGRADILI SNEŽENEGA MEDVEDA. SNEŽNA KEP, SMEH IN ZIMSKE RADOSTI SO TRAJALE VSE DO SONČNEGA ZAHODA. ZALA IN EDI STA TISTI VEČER OB KAMINU POVEDALA SVOJO ZGODBO O TEM, KAKO ŽIVALI PREŽIVIJO ZIMO, IN S TEM RAZVESELILA SVOJE DRUŽINE.

„NARAVA JE RESNIČNO POLNA ČUDEŽEV,“ JE REKLA ZALA, PREDEN STA Z EDIJEM ZASPALA. IN ZUNAJ, POD ZVEZDNATIM NEBOM, SO ŽIVALI GOZDA NADALJEVALE SVOJE ZIMSKE PRAVLJICE.

